

Õhk vibreerib. Ülienergiliselt kõlavad juba esimesed taktid, mida mängib Rahvusooper Estonia orkester **Andres Mustoneni** juhatusel. Nad haaravad publiku enda lummusesse ning annavad hiilgava avatakti suurejoonelisele ooperiõhtule. Eesriie avaneb ning tagumise lavaseina ääres avaneb silmale lauamäng, mis koosneb numbritega varustatud ruudukestest ning vihjab sõjale kui mängule või strateegiale (lavakujundus: **Cordelia Chisholm**, valgus: **Johanna Town**). Seejärel paisatakse vaatajate ette loovuse tulevärk **Willam Reltoni** fantaasiarikkas lavastuses: elava tegevuse loovad laval tsirkuseelemendid, nagu kiikhobune ja 19 lapsest koosnev grupp, kes hoiab käes mängupüsse, kord ühel sammul, kord eri viisil ringi marssides, igasugu koerustükke tehes ning esitades oma rolle suure vaimustusega. Fookuses asuvad ristirüütlid paganatest vaenlastega, kellel on tihedad sidemed tumedate jõududega. Kristliku armee ülem Goffredo, keda toetab tema vend Eustazio, piirab Jeruusalemma. Goffredo tütar Almirena armastab rüütel Rinaldot. Sümpaatia on vastastikune, kuid nende õnn saab neile osaks alles siis, kui Rinaldo võitluse võidab, selline on Goffredo tahtmine. Nüüd tuleb mängu saratseenide kuningas Argante, vaenulike sõjameeste väepealik koos oma armukese Armidaga, üleloomulike võimetega saratseenide kuningannaga. Ta veenab Argantet, et viimane saab võitluses olla edukas ainult siis, kui temal õnnestub kristlikelt vaenlastelt röövida Rinaldo toetus. Konfliktid on ette näha. Armida võtab kasutusele oma nõiavõimed ning röövib Almirena. Goffredo ja Eustazio lubavad aidata meeleheitel Rinaldot, et vabastada Almirena Armida käest. Argante hoiab tal vanglas silma peal ning armub temasse. Pärast mõningasi sündmusi saavad Rinaldo ja Almirena taas õnnelikult kokku.

Esmaklassilised lauljad loovad suurepärase elamuse. **Annaliisa Pillak** interpreteerib peaosa oma jõuliselt nõtke sopraniga rõõmuküllaselt. **Heli Veskus** Rinaldo kihlatu Almirenana etendab rolli südamikult. Ta kasutas oma kaunikõlalist ja mõjusat häält siiski üsna ühekülgse ja natuke liiga võimsalt, pakkudes vähe värivarjundeid. Siiski sai talle pärast tuntud aariat "Lascia ch'io pianga" osaks tuline vaheaplous. Üleüldse plaksutas publik aeg-ajalt spontaanselt, mis mõjus

värskendavalt. Selle teenisid ära **Mati Turi** Goffredona, **Roman Chervinko** Eustazona ja **Aare Saal** sonoorselt meheliku Argantena. Hurmav **Kristel Pärtna** nõid Armidana võlus ülevoolava mängulustiga, pingutuseta, iseseisva ja virtuoossena eristus tema partii iga fraas meisterlikult. Tema kõrval sireenidena **Kadri Kipper** ja **Oloa Zaitseva** (koreograafia: **Kati Kivitar**). Just need pöörlevad fuuriad ja nende

